

[Fuglsang.]

Det er almindeligt bekendt, at Landbruget er et Erhverv i Nød, i hvert Fald erkender mit Parti det helt og fuldt, men det er nu ikke alle Talere her under Finanslovdebatten, der har erkendt det lige stærkt. Det ærede Medlem Hr. O. Andersen fandt ikke, det var saa slemt, bl. a. fordi der ikke har været saa mange Tvangsauktioner over Landbrugsejendomme, som det har været spaaet. Der er imidlertid et Forhold, der uddrager sig den officielle Statistik, men som vi, der lever ude blandt de nødstedte Mennesker, kender lidt til, nemlig dette, at i mangfoldige Tilfælde lader man Debitor frivilligt afgive Skøde i Stedet for at stille Ejendommen til Tvangsauktion. Det vilde være ganske interessant at faa at vide, hvor mange Tilfælde der er af den Slags; det er ikke faa, men det er vanskeligt at faa Klarhed over det, fordi saadanne Tilfælde kaldes Handel, og som Regel maa ogsaa de, der skal overtage Ejendommen, give Debitor en lille Smule, for at han frivilligt skal afgive Skøde, nemlig saa meget, som ligger indenfor det, Omkostningerne vilde have andraget ved Tvangsudlægsskøde. Denne Fremgangsmaade er billigere for begge Parter.

Men der er ogsaa et andet Forhold, og det er det, at mange Kautionister, navnlig naar det er Slægt og Venner, aldeles ikke ønsker at faa gjort op, men tværtimod hjælper vedkommende af al Evne for at hindre en Tvangsauktion, og det gør de ganske simpelt, fordi de ikke selv er i Stand til at indfri Forpligtelserne i en saa vanskelig Tid som den nuværende og ønsker at være fri for at slaa Følgeskab paa Falitens Vej. Disse Forhold hindrer mange Tvangsauktioner for Tiden.

Alligevel mente det ærede Medlem Hr. O. Andersen, at Landbruget havde visse Besværligheder, men han saa dog lyst paa det, idet han sagde — det staa nederst Sp. 308—, at vi har fastholdt vore udenlandske Markeder og endda forøget Omsætningen paa disse. Det lyder ganske mærkværdigt. I alt Fald kan det ikke gælde for Landbruget, navnlig hvis vi ser paa vor Kvægeksport til Tyskland, som i 1929—30 gik tilbage med godt 100 000 Stkr. Kvæg eller med mellem Halvdelen og Trediedelen, og i Aar er Eksporten gaaet ned til meget smaa Tal. Nej, vi har desværre i vort Hovederhverv ikke holdt vore Markeder, og det er ikke Landbrugets Skyld — det mente det ærede Medlem Hr. O. Andersen sikkert heller ikke —, Aarsagen er den svigtende Købeevne hos vore Kunder.

Jeg har nu i en Aarrække siddet her og hørt det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen holde Landbrugsforedrag, og det har været min Opfattelse, at det ærede Medlem, som er en meget vidende Mand, her var vovet sig ind paa Omraader, hvor han ikke rigtig hører hjemme. Jeg tror imidlertid, han gør det af ideelle Grunde, og jeg har ikke kritiseret de forskellige Synspunkter, han har udviklet. Egentlig tænkte jeg mig Muligheden af, at det ærede Medlem Hr. O. Andersen nu skulde afløse det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen som Landbrugsekspert, men heri er jeg blevet skuffet, for det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen kom selv senere og holdt sin sædvanlige Tale. Jeg er herved kommet til at tænke paa det, man saa tidt hører, at Pebersvende og Pebermøer som Regel er de klogeste paa Børneopdragelse, det vil altsaa sige de, der staa Sagen fjernt — de generes nemlig ikke af de Kendserninger, vi andre staa overfor. Saadan er det vist med de ærede Medlemmer Hr. Vilhelm Rasmussen og Hr. O. Andersen.

Man skulde imidlertid have ventet mere Forstaaelse fra Regeringspartiernes Side overfor vort Hovederhvervs Vanskeligheder, fordi hele vort Lands Økonomi og vor Levofod i Virkeligheden holdes oppe af den Købeevne, som de eksporterende Erhverv tilvejebringer ved Overskudsudførsel, og i saa Henseende staa Landbruget naturligvis som Nr. 1. Tror man, det lader sig gøre paa noget Omraade i vort Samfund at opretholde den høje Levestandard, vi dog har haft indtil denne Dag, hvis Landbruget svigter? Hvad faar vi saa at betale med i de andre Lande for de Ting, vi køber dér, hvad enten man kalder dem Luksus- eller Nødvendighedsartikler? Vi har sidste Aar købt i Amerika Olie, Benzin, Smørelie o. s. v. for 109 Mill. Kr. Hvem skal betale dem? Ja, det skal de eksporterende Erhverv selvfølgelig, og hvis man tror, man kan skaffe disse Penge til vort Samfund paa anden Maade, saa tager man fejl og vil blive sørgeligt skuffet.

Naar Regeringen som Grundlag for Forhandlinger om Støtte til vort Hovederhverv kræver af Venstre, at vi paa Forhaand skal give op overfor et Spørgsmaal som Militærvæsenet, der har været et Strids-spørgsmaal i vort Samfund i et halvt Hundrede Aar, og som maaske kan blive ved at være det endnu i mange Aar, særlig efter det, der er sket de sidste Dage — ja, naar man kræver af os, at vi skal give op overfor dette Spørgsmaal for at faa en fattig Haandsrækning til det Erhverv, der først